

Wieps kleurenrijk

A large, stylized black and white illustration of a flower with five petals and a central stem with two leaves, positioned below the title.

Wiep Vrieling is de eigenaar van de tuin op Amstelglorie. Niet zomaar een tuin, onder kenners wordt deze gezien als een van de mooiste tuinen van dit lommerrijke complex. Wiep's tuin is een compositie van kleur, verfijnd als een schilderij van Monet, in mooie pasteltinten met fraaie lijnen, hier en daar afgewisseld met een hardere kleur voor het noodzakelijke contrast. Er staat een enorme diversiteit aan vaste planten, bloemen die afwisselend in bloei zijn en de inrichting van de tuin is als een uitgebalanceerd recept, met hoekjes, paadjes, twee vijvers en een aan het oog onttrokken geheim gedeelte...

Dit lustoord was echter niet wat zij trof 7 jaren geleden toen zij de tuin voor het eerst zag. Het was een tuin met bomen, vooral veel bomen, verzucht Wiep. En onkruid, ook daar vooral veel van. De vijvers die zich al in de tuin bevonden bemerkte zij pas nadat zij de tuin aanvaardde. Ze kreeg de tuin op 7 juni en heeft vanaf toen de tuin meter voor meter eigenhandig omgespit. Dat ging zo de hele zomer door. Deze onderneming nam uiteindelijk twee volle jaren in beslag. Steeds als er een stukje afgegraven was, plantte zij daar planten die zij - vaak op dat moment in de aanbidding - aanschafte. Langzaam ontstond zo uit een combinatie van noeste arbeid en gevoel voor kleur dit bijzondere kleurenpallet.

Wiep heeft een kleurenmanie. Haar kleur is blauw, in alle schakeringen daarvan. Van azuur tot Delftsblauw, van koren tot hemels. Als ik haar ontmoet, draagt zij een blauw horloge, blauwe crocs, een blauwe legging en een blauw turkooise kaftan. Dat steekt prachtig af tegen haar frisse korte blonde haar en bevestigt in kleur de intensiteit van de krachtige noorderlijke energie en frisheid die zij uitstraalt.

Ook de dominante kleur van de tuin is blauw, dat mag geen verbazing meer wekken. Al heeft Wiep het gevecht met de verschillende hortensia's die steeds weer roze kleuren, inmiddels eigenlijk opgegeven. De blauwe regen die zich langs het blauwe huisje windt bloeit wel twee keer per jaar mits kordaat geknipt onmiddellijk na de eerste bloei. Wiep zelf is het meest geporteerd van haar winterharde hoornviooltjes en heeft een openlijk zwak voor riddersporen die weelderig tieren in de borders.

m

En toch was het niet de tuin waarmee het allemaal begon.

Zo'n 7 jaren geleden nam Wiep deel aan een textielverfcursus op Oibia in Griekenland. Daar onderwees een Nederlandse vrouw hoe je katoen en natuurlijke stoffen kunt verven. Zij leerde hoe je verfpoeder (procion) met water en ureum mengt tot een kleur die je wenst. Ureum is een urineproduct dat voor de kleurechtheid gebruikt wordt. Procionpoeder levert de kleur. Door te variëren met de hoeveelheid water kan men de sterkte van de kleur beïnvloeden. Des te meer water des te lichter de kleur.

De stoffen moeten voordat zij geveerd worden een behandeling met soda ondergaan zodat de nerven van het materiaal zich openen en de verf op kunnen nemen. Nadat de lappen in soda geweekt zijn, worden zij gewrongen waarna de verving kan plaatsvinden. Als je de kleur op de lappen aangebracht hebt, vouw je de lappen in plastic waarna de lappen moeten "broeien". Je legt ze bij voorkeur in de zon afgedekt met plastic zodat er geen zuurstof bijkomt. Dit broeien neemt enige tijd in beslag, enkele dagen meestal. Dan wordt het textiel gespoeld todat er geen kleur meer uitkomt. Pas daarna kan de stof in de wasmachine en is hij kleurecht.

Dit hele procedé wilde Wiep na haar cursus graag perfectioneren. Zij was gegrepen door deze techniek en popelde om daarmee aan de slag te gaan. Zij had gezien hoe dat in Griekenland allemaal in de buitenlucht gebeurde en bedacht dat dat ook in Nederland moest kunnen. En zo kwam zij, terwijl zij terugkeerde uit Griekenland op het idee om voor een volkstuintje te opteren. De keuze viel op Amstelglorie.

Amstelglorie kende zij omdat haar dochter daar reeds een tuin bezat. Zelf had zij niks met tuinen maar zij schreef zich in eigenlijk met als doel een buitenwerkplaats voor haar ververij te creëren. Tot haar stomme verbazing lootte zij een keer mee en kreeg zij meteen deze tuin aangeboden. Zij had meegeloot zonder de tuin werkelijk ooit gezien te hebben, zoals gezegd kwam de tuinliefde pas later, en haar eerste kennismaking was een redelijk zakelijke. De tuin was volledig verwaarloosd maar met potentie. Hij lag niet ver van de parkeerplaats en dat leek haar als autoloze opeens handig. Zij voelde eens aan de aarde en bedacht dat zij deze wel zou kunnen bebouwen. Zij accepteerde om kort te gaan deze tuin.

De tuin had haar in zijn greep die eerste twee jaren, want het moest er wel een beetje leuk uitzien natuurlijk. En het werd een kleurenrijk, passend bij haar nieuw verworven hobby. Tegen de tijd dat de tuin op orde was, was zij haar verftechniek vrijwel vergeten en had de tuin haar een echte tuinder gemaakt.

De tuinliefde had de tuin haar zelf in die twee jaar bijgebracht. Wat als een verstandshuwelijk startte groeide uit tot een bloemrijke romance. Wiep was nu zover dat zij het geheime gedeelte van haar tuin kon installeren. Daar bevindt zich nu haar verfkeuken, een echte buitenkeuken waar de culi's onder ons spontaan bij gaan kwijlen. De keuken wordt opgesierd door een echte wringer uit grootmoeders tijd. Alles wordt aan het oog onttrokken door een begroeid muurtje waarachter dit mooie tuingeheim schuilgaat.

De stoffen die zij verft zijn soms schilderijen, letterlijk. Het mooiste exemplaar is een portret van de lucht en de zee, op textielbanen in alle schakeringen van blauw. Maar ook verft zij moltons waaruit snoezige kinderjasjes gemaakt worden. Met haar ambacht maakte zij in het verleden deel uit van kunstenaarscollectief "Juno" op de Haarlemmerdijk. Daar is zij inmiddels mee gestopt maar in "Het Huis van Anna" een winkel in de Van Woustraat worden nu mutsjes van haar hand verkocht. Zij heeft ook haar eigen label "Wiepsplezier" genaamd.

Wiep lijdt sinds een paar jaar aan reuma, een rot ziekte en al helemaal voor iemand die zo creatief is en van handwerken geniet. Omdat die ziekte echter deel uitmaakt van haar bestaan vond zij dat dat wel vermeld moest worden. Zij wil de zaken zo lang mogelijk in stand houden zoals het nu is, de prachtige tuin en haar hobbies, waaronder het verven. En dat lukt haar met enige hulp heel goed. Zij gaat met haar ziekte om zoals zij is. Sterk. Krachtig en stralend. Als ik dat in kleur zou willen uitdrukken dan noemde ik dat blauw.

(Van Dale, Etymologisch woordenboek: blauw bla(e)u (...) aanvankelijk had het woord een algemene betekenis van "glanzend").

Daisy Zon
foto's van: Klaas Kan

p